

Димитер Инкиов

И ЖИВОТИЊЕ

Смешне приче
о животињама

Илустрације
Валтер и Траудл Рајнер

Превела
Душица Милојковић

мала лагуна
www.malalaquna.rs

НАСЛОВ ОРИГИНАЛА

Dimiter Inkiow

Ich und Klara und die Tiere

Die lustigsten Tiergeschichten zum Vorlesen

© Verlag Heinrich Ellermann GmbH, Hamburg 2003

Copyright © овог издања 2023, ЛАГУНА

ЈА,
КЛАРА
И ЖИВОТИЊЕ

© 2015. All rights reserved.

Садржај

Кларин сан	11
Ружне речи	17
Јеси ли папагај или папагајка, Пипо?	23
Јадни Пипо	29
Пипове буве	34
Ослобођени пас	40
Посета зоолошком врту	46
Лопов	53
Посета с мачком Казимиром	59
Кларин бувљи циркус	65
Чајник	74
Поједени сламни шешири	79
Узалудни труд	86
Ћебе за јахање	92
Игра мачке и миша	97
Касица прасица	103
Звонце за Казимира	109
Њушкова болест	116
Папигица тигрица	121

Сигурно ме већ знаш. Знаш да сам ово ја.

А ово је моја сестра Клара.
Већ сам вам причао шта она све ради.
Само ме љути. И прави ми проблеме.
Стварно! А сад се љутим што приче које сам
ЈА испричао о њој свуда зову приче о КЛАРИ.
Мада су то моје приче. Као што сви знају.
Можда их тако зову јер је моја сестра
Клара старија од мене. Али и то ће се брзо

променити... Још две године, па ћу имати исто година као и она. Али ево некога кога још не познајете.

То је ујка Тонијев папагај Пипо. Раније ме је љутила само моја сестра Клара. Али сада ме љути и Пипо. Моја прва свађа с њим почела је овако:

Кларин сан

Једног недељног јутра, баш док сам јео банану, моја сестра Клара пришла ми је и упитала:

„Знаш ли шта сам сањала ноћас?“

То уопште нисам хтео да знам, али она ме је питала поново:

„Знаш ли шта сам сањала ноћас?“

„Па шта?“

„Да је ујка Тони купио папагаја. Великог, шареног папагаја који уме и да говори.“

Хтео сам сестри да покажем да и ја умем лепо да сањам. Зато сам рекао:

„И ја сам ноћас нешто сањао.“

„А шта то?“

„Сањао сам лава. Лепог, малог, питомог лава. Целу ноћ сам се играо с њим.“

Мислио сам да ће ми сада позавидети и да ће се мало љутити. Али она ме је само упитала: „Јеси ли то први пут сањао?“

„Први пут“, ревносно сам климнуо главом.

„Онда ти ништа не вреди!“, повикала је, само да би ме љутила. „Ја сам већ три пута заредом сањала папагаја. А када три пута заредом сањаш исту ствар, то се обистини. Мора да ујка Тони већ има тог папагаја. Сигурно!“ То нисам могао да поверујем.

„Није тачно!“, повикао сам. „Није тачно!“

„Тачно је!“, инсистирала је она. „Како да није! Ако три пута заредом сањаш исто, то се обистини. Сви то знају.“

„Није тачно! Није тачно!“

„Јесте! Јесте!“

„Хоћеш ли да се опкладимо?“, предложио сам.

„А у шта?“

„Ако ујка Тони нема папагаја, ти мораш недељу дана да радиш оно што ја хоћу.“

„А ако га има?“, лукаво је упитала. „Шта онда?“

„Онда ћу ја недељу дана радити шта ти хоћеш.“

„Договорено!“

Руковали смо се да запечатимо опкладу, па смо потрчали уз степенице на пети спрат, где живи ујка Тони. Позвонио сам.

Најзад једна опклада с Кларом коју ћу добити!, мислио сам. Досад је све опкладе добијала она.

„Ујка Тони! Ујка Тони!“

Нестрпљиво сам куцао на врата.

Дошао је, отворио и упитао: „Шта је било?“

„Ујка Тони, имаш ли ти папагаја?“, упитао сам.

„Да!“, рекао је и насмејао се. „Хоћеш ли да га видиш?“

Стајао сам на вратима отворених уста. Није могуће!

„Јутрос сам га купио и донео кући. Уђите. Клара га је већ видела.“

Дакле тако! А сада ја морам недељу дана да радим све што она хоће. Поново ме је преварила. Већ је видела папагаја, па је зато знала да ће добити опкладу. А оно са сном сигурно је измислила.

Али Клара ми се клела да је све тачно.

Тврдила је да није измислила ништа.

„Већ три пута заредом сањала сам папагаја, а када сам у недељу ујутру погледала кроз прозор, видела сам ујка Тонија с папагајем“, рекла је. „Веруј ми!“

И даље јој све то баш и не верујем. Али отада покушавам да три пута заредом сањам питомог лава. Малог, питомог лава који је мој. До сада ми још није успело. Али можда

Ћу ипак успети. Ако после тога будем имао малог, питомог лава, моја сестра Клара ће се сигурно чудити!

